

Sagsøgte: Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság, BKK Budapesti Közlekedési Központ Zrt. og T-Systems Magyarország Zrt

Intervenant: Közbeszerzési Hatóság Elnöke

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er artikel 41, stk. 1, og artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og 10., 29., 107., 109. og 111. betragtning til samt artikel 1, stk. 2, og artikel 72 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF ⁽¹⁾ til hinder for en national bestemmelse eller en fortolknings- og anvendelsespraksis vedrørende denne bestemmelse, hvorefter — i betragtning af kontraktforholdet mellem de kontraherende parter — ikke blot den ordregivende myndighed men også den tilslagsgiver, der har indgået kontrakten med den ordregivende myndighed, anses for at have gjort sig skyldige i en tilsidesættelse bestående i en retsstridig undladelse af at afholde et offentligt udbud, hvorved reglerne om ændring af kontrakter er blevet tilsidesat, samt i en manglende overholdelse af de bestemmelser, der regulerer ændring af kontrakter, på grundlag af den betragtning, at den ulovlige ændring af en kontrakt forudsætter, at parterne har handlet i fællesskab [?]
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, er 19., 20. og 21. betragtning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/66/EF af 11. december 2007 om ændring af Rådets direktiv 89/665/EØF og 92/13/EØF for så vidt angår forbedring af effektiviteten af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige kontrakter ⁽²⁾ og artikel 2, stk. 2, i Rådets direktiv 89/665/EØF af 21. december 1989 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelsen af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige indkøbs- samt bygge- og anlægskontrakter ⁽³⁾ og Rådets direktiv 92/13/EØF af 25. februar 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelse af EF-reglerne for fremgangsmåden ved tilbudsgivning inden for vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation ⁽⁴⁾ — henset til artikel 41, stk. 1, og artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og 10., 29., 107., 109. og 111. betragtning til samt artikel 1, stk. 2, og artikel 72 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF — da til hinder for en national bestemmelse eller en fortolknings- og anvendelsespraksis vedrørende denne bestemmelse, som ligeledes tillader, at den tilslagsgiver, der har indgået kontrakten med den ordregivende myndighed, pålægges en sanktion (en bøde) — ud over en begrænsning af kontraktens varighed — på grund af en retsstridig undladelse af at afholde et offentligt udbud og en manglende overholdelse af bestemmelserne om ændring af kontrakter [?]
- 3) Såfremt de to første spørgsmål besvares benægtende, anmoder den forelæggende ret Den Europæiske Unions Domstol om at oplyse, hvorvidt den omstændighed, at der foreligger et kontraktmæssigt retsforhold mellem parterne, er tilstrækkelig til at fastsætte sanktionens (bødens) størrelse, uden at der er foretaget en undersøgelse af parternes adfærd og medvirken, som har resulteret i en ændring af kontrakten.

⁽¹⁾ EUT 2014, L 94, s. 65.

⁽²⁾ EUT 2007, L 335, S. 31.

⁽³⁾ EFT 1989, L 395, s. 33.

⁽⁴⁾ EFT 1992, L 76, s. 14.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court (Irland) den 29. marts 2019 — Recorded Artists Actors Performers Ltd mod Phonographic Performance (Ireland) Ltd, Minister for Jobs Enterprise and Innovation, Irland og Attorney General

(Sag C-265/19)

(2019/C 206/38)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Recorded Artists Actors Performers Ltd

Sagsøgte: Phonographic Performance (Ireland) Ltd, Minister for Jobs Enterprise and Innovation, Irland og Attorney General

Præjudicielle spørgsmål

1. Er en national rets forpligtelse til at fortolke direktiv 2006/115 ⁽¹⁾ om udlejnings- og udlånsrettigheder samt om visse andre ophavsretsbeslægtede rettigheder i forbindelse med intellektuel ejendomsret (herefter »direktivet«) under hensyn til Romkonventionens ⁽²⁾ og/eller WPPT's ⁽³⁾ formål og mål begrænset til begreber, som udtrykkeligt er nævnt i direktivet, eller omfatter den alternativt begreber, som alene findes i de to internationale aftaler? I hvilket omfang skal direktivets artikel 8 navnligt fortolkes på grundlag af kravet om »national behandling« i WPPT's artikel 4?
2. Har en medlemsstat en skønsmargen til at fastlægge kriterierne for afgørelse af hvilke kunstnere, der betragtes som »udøvende kunstnere« i medfør af direktivets artikel 8? Kan en medlemsstat navnligt begrænse retten til at få del i det rimelige vederlag til tilfælde, hvor enten i) fremførelsen finder sted i et land i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS), eller ii) de udøvende kunstnere har bopæl eller ophold i et EØS-land?
3. Hvilken skønsmargen har en medlemsstat med hensyn til at reagere på et forbehold, som en anden kontraherende part har taget i henhold til WPPT's artikel 15, stk. 3? Er medlemsstaten navnligt forpligtet til at nøjagtigt afspejle vilkårene i det forbehold, som den anden kontraherende part har taget? Er en kontraherende part forpligtet til ikke at anvende 30-dagesreglen i Romkonventionens artikel 5, i det omfang den kan føre til, at en producer henhørende under den part, som har taget forbehold, modtager et vederlag i henhold til artikel 15, stk. 1, mens den samme optagelses udøvende kunstnere ikke modtager et vederlag? Kan den kontraherende part alternativt tildele rettigheder til statsborgere henhørende under den part, som har taget forbehold, på et mere generøst grundlag end den part, som har taget forbehold, har gjort, dvs. kan den kontraherende part tildele rettigheder, som ikke gengældes af den part, som har taget forbehold?
4. Er det under nogen omstændigheder tilladt at begrænse retten til et rimeligt vederlag til producenterne af en lydoptagelse, dvs. at nægte retten for de udøvende kunstnere, hvis fremførelser er blevet optaget i denne lydoptagelse?

⁽¹⁾ EUT 2006, L 376, s. 28.

⁽²⁾ International konvention om beskyttelse af udøvende kunstnere, fremstillere af fonogrammer samt radio- og fjernsynsforetagender (1961).

⁽³⁾ WIPO-traktaten af 1996 om fremførelser og fonogrammer.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supremo Tribunal de Justiça (Portugal) den 2. april 2019 —
Sportingbet PLC og Internet Opportunity Entertainment Ltd mod Santa Casa da Misericórdia de
Lisboa, Sporting Club de Braga og Sporting Club de Braga — Futebol, SAD**

(Sag C-275/19)

(2019/C 206/39)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Supremo Tribunal de Justiça